

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 21.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2508** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15б и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/03.09.2011 година, потвърден с Решение №194/30.01.2012 година от страна на Директор на Дирекция” О.”

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт в обжалваните части. Твърди се, че при издаването на ревизионен акт са допуснати съществени нарушения на съдпроизводствените правила в посока недаване на възможност на жалбоподателя да се запознае с извършените процесуални действия и това го е лишил от възможността да се защити, като най- вече протоколите за извършени насрещни проверки не му са връчени. Сочи се още, че при издаването на ревизионния акт са допуснати и нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт в обжалваните части и да се прекрати производството по делото..

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат Х., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт в обжалваните части да бъде отменен. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С., редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от прокурор Ютеров, който намира издадения ревизионен акт за незаконосъобразен и моли да бъде отменен.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1704/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място],М. П. Б. е назначен за държавен служител на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С.- град за неопределено време ,считано от 01.06.2009 година.

Със заповед № 1433/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Г. Р. е назначена за държавен служител на длъжността- Началник сектор при ТД на НАП, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № РД-01-6/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил считано от 01.01.2010 година, функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии, да се изпълняват от поименно изброени служители, измежду които и М. Г. Р. - Началник сектор „Ревизии”.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1101397/03.02.2011 година,М. Г. Р. на длъжност- Началник сектор” ревизии” при ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма], определила състава на ревизиращия екип- М. П. Б. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип и Т. И. В. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 01.12.2005 година-31.12.2010 година,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 11.02.2011/ видно от приложената на лист 422 от делото разписка.

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 1105409/05.05.2011 година, органът възложил ревизията М. Г. Р. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя – до 10.06.2011 година.

Новата Заповед за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 11.05.2011 година..

На 24.06.2012 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 1105409 , с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС и по периоди, подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К1105409/24.06.201 година, органът ,възложил ревизията- М. Г. Р. на длъжност- Началник сектор определила М. П. Б. за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на жалбоподателя.

Р. доклад е връчен на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 20.07.2011 година..

На 03.08.2011 година, управителят на ревизирувания данъчен субект депозирал Искане до органа по приходите за продължаване срока за представяне на възражение срещу издадения ревизионен доклад.

С Решение № 1101253/03.08.2011 година, органът по приходите, определен да издаде

ревизионния акт продължил срока за представяне на документи и писмени възражения срещу съставения ревизионен доклад до 02.09.2011 година .

На 03.09.2011 година, М. П. Б. на длъжност- Главен инспектор по приходите, издал обжалвания ревизионен акт №[ЕГН],с който установил задълженията на ревизириания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Р. акт е връчен лично срещу подпис на пълномощник на ревизириания данъчен субект на 26.09.2011 година.

На 06.10.2011 година, ревизирианият данъчен субект подал жалба срещу издадения ревизионен акт до Директор на Дирекция” О..

На 07.10.2011 година, органът по приходите издал Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт, с който отстранил допуснатите очевидни фактически грешки в издадения ревизионен акт, подробно описани в ревизионния акт за поправка.

Р. акт за поправка на ревизионния акт е връчен лично срещу подпис на пълномощник на ревизириания данъчен субект на 13.10.2011 година.

С Решение № 194/30.01.2012 година, Директор на Дирекция” О.” потвърдил ревизионния акт в обжалваните части.

Решението е връчено лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизириания данъчен субект на 27.02.2012 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице се установява, че поради липса на актуални адреси на доставчиците, експертизата е изготвена само въз основа на намиращите се документи по делото.

Вещото лице посочва ,че от представената счетоводна документация от жалбоподателя е видно ,че всички фактури, които са издадени от доставчиците,са надлежно осчетоводени от жалбоподателя в счетоводството със съответно взети стопански операции, всички фактури са платени брой на доставчиците, с изключение на фактура № 1297/17.03.2008 година, издадена от [фирма] ,която е платена с платежно нареждане.

Вещото лице посочва още ,че от представените от доставчика ЕТ”-Н.- Р. П.” доказателства не може да се установи наличие на техническа, кадрова и материална обезпеченост, от доставчика [фирма] няма предоставена счетоводна информация за кадрова, техническа и материална обезпеченост, от [фирма], е постъпила декларация от управителя на дружеството, че не са издавани фактури към фирма „П. Консулт А.”, няма договори, приемо- предавателни протоколи или друга съпътстваща документация, свързана с горепосочената фирма, от [фирма] са представени три броя граждански договори с конкретно посочени лица за извършване на рекламни услуги, за изпълнение на СМР, няма представени трудови договори, уведомления до НОИ и ведомости за заплати, от обратната ведомост за месец 01.2008 година е видно ,че доставка има по сметка 204-машини 106 000 лева ,без информация какъв вид са и в обратната ведомост за месец 01.2008 година има начислени заплати 1500 лева и осигурителни вноски -540 лева, от управителя на [фирма], е постъпила декларация на стр.313 от делото, удостоверяваща ,че материалите се транспортират от производителя до базата на жалбоподателя в [населено място], затова склад на доставчика на е използван, от обратната ведомост за месец 12.2010 година/ стр.330

от делото е видно ,че доставчикът няма Д., няма начислени заплати за персонал, към всяка от процесните фактури има приемо- предавателен протокол., [фирма]- от управителя на доставчика е приложена на лист 385 от делото Декларация , че транспортът на материалите е от клиента, няма информация за кадровата обезпеченост на доставчика и към всяка една от процесните фактури има приложени приемо- предавателни протоколи за доставените материали, камо делото са приложени Дневници за продажби, Справки декларации по ЗДДС само от трима доставчика- [фирма], [фирма] и Вт трейдинг”Е., за останалите доставчици не е представена информация и хронологични регистри на сметка 4532 е представен само от тези трима доставчици, а останалите няма информация за регистри по сметки от гр.20 и гр.30, хронологични регистри на сметка 501 Каса в лева, е представена отново само от тези трима доставчици и от сметка гр.70 само от [фирма] и [фирма], няма информация за превъзлагане на услугите от доставчиците по процесните фактури и информация за регистриран ЕКАФП има само и единствено по отношение на [фирма].

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява , че поддържа заключението си.

По делото е назначена, изслушана е неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че точното установяване кои от констатираните като реално налични многобройни, видимо по- нови изпълнения, следва да се съотнесат с договорите за строителство и фактурираните е силно затруднено, поради липсата на технически книжа ,указващи локацията, характера и количествата на евентуално визирани в платежните документи дейности и след контролни калкулации, но само от анализа на визуалните впечатления при огледа на място е установено, че стойността на работите, към ценовите нива от 2008 година/ но без включена печалба и допълнителен ДДС възлиза съответно на –в производствената- складова база-общата стойност на СМР възлиза на 25500 лева, в дворното място, където са разположени сгради и постройки ,ползвани за административен офис, складове и битови помещения, общата стойност на строително- монтажните и ремонтни работи но само за сградите и постройките, възлита на около 19700 лева, в дворното място, където е разположена започната ,но недовършена нова складова сграда по договора, сключен между жалбоподателя и [фирма] е общо 253 477.40 лева без ДДС и сумарната, контролно калкулирана от експертизата стойност, на база вложените в договора видове и количества към ценовите нива през 2008 година, възлиза на 169 309.72 лева.Вещото лице дава подробен отговор на въпросите, поставени му като задача и доуточнява, че е констатирало наличието на оранжерийна тунелна метална конструкция, пригодена за крепене на сезонно пропиетиленово покритие и се забелязват също количества бетонни колове по оградата, метална тел по оранжерийната конструкция,обработено пропиетиленово покритие и маркучи и визуално , но и според помощни изчисления на база диапазон е констатирано наличието на реално вложени около 7088-8663 броя метални колове и около 6300-7875 килограма метална тел и складирането по устни данни и оглед на място на около 10 000 броя метални колове, са подредени в стекове, непосредствено до северната ограда обрамчваща площадката на В. Пещера,.

Разпитан в съдебно заседание,експертът заявява ,че поддържа заключението си и сочи, че точното време на извършване на СМР не възможно да бъде посочено, количествата до известна степен могат да се определят ,защото конструкциите са видими и те се измерват, като тези работи, които се виждат могат да бъдат измерени, а

скритите видове работа, могат да се определят само теоретично и за недовършената сграда е необходимо да има изготвен пълен инвестиционен проект, но такъв няма.

По делото е назначена допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Е. А.. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на задачите, а разпитан в съдебно заседание заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му - това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/03.09.2011 година, е издаден от компетентен орган - това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. М. П. Б., когото изрично по силата на чл.119, ал.2 ДОПК, органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор ревизии М. Г. Р. със Заповед №К1105409/24.06.02.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето - М. П. Б. заема длъжността - Главен инспектор по приходите към ТД на НАП-С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото е видно, че лицето М. Г. Р. заема длъжността - Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП-С...

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити - името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, играещ ролята на мотиви. В тази насока, абсолютно неоснователен е доводът на жалбоподателя, че ревизионният акт е немотивиран.

При издаването му, органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби. Ревизионното производство е първо. Предвид обстоятелството, че първоначално определеният срок за завършване на ревизията се е оказал недостатъчен, с нова заповед за възлагане, органът, възложил ревизията определил нов срок за извършване на ревизията - удължил същия с още един месец. Органите по приходите са предприели и извършили всички необходими процесуални действия относно доставчиците. Твърдението на жалбоподателя, че при издаване на ревизионния акт са допуснати съществени процесуални нарушения в посока невръчване на него на протоколите за извършени насрещни проверки, е напълно неоснователно. На първо място при извършване на насрещна проверка, такава се прави не на ревизираното лице, а на друго лице, неучастващо в ревизията, но което има отношение към нея. На второ място, съгласно разпоредбата на чл.50, ал.3 от ДОПК, протоколът за извършена насрещна проверка се подписва от органа, който го е съставил, и от проверяваното лице, съответно от неговия представител или пълномощник, член на

орган на управление, работник или служител, като се отбелязва в какво качество го подписва, и му се предоставя екземпляр от протокола В чл.50 от ДОПК няма изискване органът по приходите да връчи екземпляр от протокола за извършена насрещна проверка на ревизирания данъчен субект. На следващо място, за самото ревизирано лице ,като страна в ревизията съществува възможност да се запознае със събраните доказателства , а ако не направи това , за него съществува и друга възможност- да подаде възражение срещу съставения ревизионен доклад, към което да приложи писмени доказателства. В случая, жалбоподателят е поискал удължаване на срока за представяне на писмени доказателства и възражение срещу съставения ревизионен доклад, което негово искане е уважено и срокът е удължен, но и след това жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства,различни от събраните от органите по приходите. Такива различни доказателства ,несъбрани в хода на ревизионното производство, не са представени и в хода на съдебното.

При издаването на ревизионния акт, органът по приходите е спазил и материално-правните разпоредби в частта на отказано право на данъчен кредит.

От събраните доказателства е видно ,че между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор за изпълнение на строително-монтажни работи от 22.04.2008 година ,по силата на който, доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да извърши срещу възнаграждение със свой труд, материали и механизация качествено и в срок строително-монтажни работи-дренаж, подложен бетон, арматура-мрежи, труд, кофраж, бетон,кофраж стени, арматура и други,подробно описани в договора в размер на 253 477.40 лева, но не е посочено мястото на извършване и за кой обект се отнасят. Този доставчик е издал в полза на жалбоподателя за данъчен период месец 12.2007 година ,месец 06 и 07.2008 година 13 броя данъчни фактури на обща стойност 429 594.80 лева и ДДС в размер на 85918.96 лева/ подробно описани в ревизионния акт по номер, дата и стойност / с предмет материали СМР и циментови колове. Обстоятелството, че този доставчик е издал в полза на жалбоподателя процесните фактури и ги е включил в дневника за продажби и в Справките-декларации за съответните данъчни периоди, само по себе си не води до реално осъществена доставка,защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие.Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма предвижда пораждането на определени правни последици. Следва да се отбележи , че е и по стария, и по новия ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от съществено значение за признаване правото на данъчен кредит, възникващо при кумулативно наличие на визираните в закона предпоставки, а отсъствието на която и да е тях, води до отказване право на данъчен кредит. И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, жалбоподателят чрез бездействието си не представи доказателства за кадровата, техническа и материална обезпеченост на този доставчик, позволяваща му да осъществи процесните доставки, с какъв произход е и за чия сметка са осъществени, как са предоставени услугите, кой е извършил транспортирането, от къде този доставчик е закупил процесните циментови колове и в какво се изразяват извършените СМР, не са представени доказателства за счетоводната отчетност във връзка с доставките. Липсата на кадрова обезпеченост, както и техническа и материална се потвърждава и от заключението на вещото лице,изготвило основното заключение по съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните ,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено/ като същото поради липса на актуални адреси на доставчиците е изготвило заключението само въз основа на представените по

делото доказателства. Обстоятелството ,че този доставчик е включил процесните фактури в справката- декларация и в Дневника за продажби за съответните данъчни периоди, както и фактът, че жалбоподателят надлежно е осчетоводи издадените фактури в счетоводството си ,не може да доведе до реалност на доставката. Наред с това, по делото не се представиха никакви доказателства, че услугите по процесните фактури са доставени именно от страна на този доставчик, като този факт не може да се установи по безспорен начин и от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- техническата експертиза, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено. Не се спори по делото, че тези процесни колове се намират в обектите на жалбоподателя ,но спорът е досежно това дали те са доставени от страна на посочения доставчик и дали извършените СМР са осъществени от него.Вярно е, че според заключението на вещото Г. Г. при извършения от нея оглед, тези колове се намират в обектите на жалбоподателя ,но вещото лице не може да отговори кога точно са доставени, от кого и кога реално като време са извършени СМР в обекта, още повече ,че точното установяване кои от констатираните като реално налични многобройни и по- нови изпълнения. Заключението по допълнителната съдебно- счетоводна експертиза ,също не може ад доведе до наличие на реално осъществени доставки между този доставчик и жалбоподателя.Обстоятелството,че оранжерията / като вид СМР, посочена във фактурите съществува в обекта на жалбоподателя ,също не води до извода, че именно този доставчик е осъществил посочените СМР и не ясно в крайна сметка как при липса на кадрова обезпеченост, машини, съоръжения и техника, този доставчик е осъществил доставките, още повече, че няма превъзлагане на услугите. С оглед на това ,съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 85 918.96 лева.

Жалбоподателят е посочил в Справката си декларация и в дневника за покупки за съответните данъчни периоди фактури с № 2396/08.12.2009 година с ДО - 21200 лева ,ДДС в размер на 4240 лева, № 2417/28.12.2009 година с ДО-15000 лева и ДДС в размер на 3000 лева и № 2399/18.12.2009 година с ДО -18642.88 лева и ДДС в размер на 3728.58 лева. В хода на ревизионното производство до така сочения доставчик е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като управителят на доставчика е депозирал декларация, че не е издавал никакви фактури на жалбоподателя, няма никакви приемо- предавателни протоколи или друга съпътстваща документация свързани с горепосочената фирма. В хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства, които да доведат до обратния извод на извода на органа по приходите- че липсва реално осъществена доставка. Този факт се потвърждава и от заключението на вещото лице,изготвило основната съдебно- счетоводна експертиза- този доставчик не разполага с кадрова и техническа обезпеченост, не е имал никакви договорни отношения с жалбоподателя, при което така приложените фактури сами по себе си не могат да доведат до реално осъществена доставка, защото първо те не са издадени от посочения доставчик, а на второ място, самата фактура не е достатъчна ,за да възникне право на данъчен кредит за получателя по доставката. При липса на каквито и да било доказателства както за издаване на фактурите от този доставчик, за неговата ,техническа и кадрова обезпеченост, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три процесни фактури в размер на 10 968.58 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 19 броя фактури през периодите месец 10.2009 година, месец 11 и 12.2009 година. В хода на ревизионното производство този доставчик е представил заверено копие на всички фактури, видно от които е,че те са с предмет доставка на лозов посадъчен

материал сорт” В.-50 000 бройки и акациеве колове 9850 броя, придружени със счетоводни регистри, СД и Дневник за продажбите, 2 броя сключени договори между жалбоподателя и доставчика и като предходен доставчик е посочен [фирма] по фактури с № 1926/01.10.2009 година, №1936/01.10.2009 година, с приложен опис-лозов посадъчен матирал сорт В. и акациеве колове..И в хода на ревизионното, и хода на съдебното производство, по отношение на този доставчик не са представени доказателства разполага ли с необходимите места за отглеждане и произвеждане на лозов посадъчен материал/ защото в договорите за доставка на посадъчен материал изрично е записано ,че изпълнителят –доставчик поема задължение да произведе и продаде на възложителя облагороден лозов посадъчен материал, съобразно качествените показатели по БДС- сорт В., къде и как е станало предаването на произведения посадъчен матирал , от кого ,този доставчик разполага ли с необходимата кадрова обезпеченост/ и то лица с необходимата компетентност да се занимават с отглеждането на лозов посадъчен, матирал ,за техническа и материална обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките, къде е станало предаването и кога, липсват приложени протоколи за приемане и предаване, кой и как е осъществил транспортирането на посадъчния материал, оборотни ведомости за периода. Този факт се потвърждава и от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- счетоводната експертиза- липса на кадрова , техническа и материална обезпеченост. Издаването само на данъчни фактури и включването на същите в Дневника за продажби и в Справките- декларации за съответните данъчни периоди, само по себе си не води до реално осъществена доставка. Обстоятелството,че жалбоподателят е осчетоводил посочените фактури и е взел съответните стопански операции ,също не може до доведе до извода че е налице реално осъществена доставка.С оглед на това съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три фактури в общ размер на 42 572.90 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 7 броя данъчни фактури през месец 09.2009 година с предмет доставка на лозов посадъчен материал сорт В. 14 280 броя,като е представена фактура, издадена от предходен доставчик 411/01.09.2009 година на стойност 45 124.80 лева, от [фирма]. Обстоятелството ,че този доставчик е включил процесните фактури в дневника за продажби и в справката- декларация за съответния данъчен период, само по себе си не води до извода за реално осъществена доставка.И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство не се представиха доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост на този доставчик ,позволяваща му да осъществи доставките, за мястото, където е съхранявал предмета на доставките, кои е извършил натоварването/ ,като транспортът по данни от управителя на доставчика е извършен от жалбоподателя/, за реално доставените на жалбоподателя, за разплащането по процесните фактури. Този факт се потвърждава и от заключението на вещото лице изготвило основното заключение. Обстоятелството ,че със жалбата до Директор на Дирекция”О.” жалбоподателят е представил приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи мястото на предаване на доставките- [населено място],също само по себе си не може да доведе до реално осъществена доставка, защото на първо място този документи са създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и ако в действителност те съществуваха,то те биха били представени в хода на ревизионното производство и то от самия доставчик-нещо, което безспорно не налице. Обстоятелството, че процесните количества лозов материал са продадени от страна на жалбоподателя на друго лице/ факт, установяващ се от допълнителното заключение на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, също не може до доведе до реалност на

доставката именно от този доставчик/ при казаното по- горе и при липсата на каквато и да обезпеченост не е ясно къде е съхранявал доставките. Жалбоподателят е извършил реализация на посадъчен материал, но безспорно той не е доставен от този конкретно посочен доставчик. С оглед на това ,съвсем законосъобразна органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по отношение на тези фактури в общ размер на 9310.56 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури-10 броя за периодите месец 10.2010, и м.12.2010 година, с предмет на доставката циментови колове 11 500 броя и поцинкована неръждаема тел 12 тона, придружени със счетоводни регистри, СД по ЗДДС, дневници за продажбите, като стоките са доставени с транспорт на клиента директно от производителя и е представил фактура , издадена му от сочен от него като предходен доставчик- жалбоподателя -058/18.05.2010 година но тя е различен предмет и това не може да доведе до установен произход на стоките, предмет на доставките.Не е ясно къде са съхранявани стоките,кой е производителят,от кой склад е натоварил процесните доставки. Фактът, че с жалбата си до Директор на Дирекция"О.", жалбоподателят е представил приемо-предавателни протоколи,удостоверяващи,че е налице приемане на доставките, на първо място са създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и на второ място ,ако тези приемо- предавателни протоколи съществуваша, то именно доставчикът би ги представил в хода на ревизионното производство.Обстоятелството ,че в обектите на жалбоподателя съществуват към момента тези циментови и бетонови колове/ който факт се установява и от заключението на вещото лице по съдебно- техническата експертиза, и което сочи ,че реално не може да установи датата на поставянето им, не може да доведе до извода ,че именно тези циментови и бетонови колове са доставени от страна именно на този доставчик. Що се касае до допълнителното заключение в частта ,с която се цели да се установи стойността на вложените и вградени стоманобетонови колове ,то настоящата съдебна инстанция намира на първо място, че жалбоподателят цели да установи различна данъчна основа от посоченото като данъчен кредит във фактурите, по които е поискал право на данъчен кредит. На второ място ,така дадената приблизителна оценка за стойността на коловете и останалите посочени материали, респективно на това влагането им и определянето на стойността на вложените материали ,се явява неотнормимо към спора,предмет на делото ,защото каква е в момента стойността на коловете, е без правно значение ,защото спорът е по ЗДДС, а не по ЗКПО и дали жалбоподателят е реализирал печалба или не , е неотнормимо към спора ,предмет на делото. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези фактури, издадени от този доставчик.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя три броя фактури за данъчен период месец 12.2007 година ,месец 3 2008 година и месец 01.2008 година с предмет услуга-СМР, изработка и монтаж на оранжерия. По отношение на първата фактура 0.1018/27.12.2007 година с предмет -доставка на рекламни материали, визитки, дипляни, луксозни календари, нито в хода на ревизионното,нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това от какви материали са изработени въпросните рекламни материали, този доставчик разполага ли с печатарска техника ,позволяваща му да осъществи доставките, какви са рекламните материали,кой е извършил доставката, разполага ли с доказателства за квалификацията на персонала, който е извършил доставката, има ли назначени лица по трудов договор или пък по граждански договори за извършване на работата. Що се касае до представения граждански договор ,сключен между този доставчик и лицето П. Д. П., по силата на който изпълнителят поел задължение в срок от пет дин

от сключването на договора- 12.02.2007 година да извърши рекламна услуга на възложителя срещу възнаграждение, то той безспорно не може да обуслови наличие на кадрови потенциал у този доставчик ,позволяващ му да осъществи доставките, защото на първо място, този договор е породил и прекратил своето действие много по- рано преди датата на доставките и датата на издаването на данъчната фактура от месец 12.2007 година. По делото не се представиха никакви други доказателства в посока,че този доставчик наистина притежава обезпеченост, за да изработи рекламните материали, визитки, посочени във фактурата. Същото се отнася и до представения друг граждански договор ,пак сключен със същото лице от дата 20.02.2007 година/ в което е договорен срок 10 дни за изпълнение и не е ясно какво следва да бъде изпълнено от страна на лицето, и този договор не може да доведе до наличие на кадрова обезпеченост у доставчика,позволяващи му да осъществи доставките през месец 12.2007 година- рекламни материали и др..

По отношение на фактури 0 0..117/21.01.2008 година с предмет доставката и изработка и монтаж на стоманена конструкция за полиетиленова оранжерия- тунелен тип, нито жалбоподателят, нито доставчикът представиха доказателства за това кои лица от този доставчик са участвали в изграждането на оранжерията, от къде са закупили материалите , необходими да се извърши доставката, нито пък доказателства за покупка от страна на този доставчик на строителните материали, как са превозени и реално в какво се изразява извършената дейност ,приемо-предавателни протоколи, доказателства за отделните видове СМР и за разплащането по фактурата. Обстоятелството ,че от заключението по техническата и от допълнителното заключение по ССЕ се установява ,че в обекта на жалбоподателя има изградена оранжерия , не води до извода ,че именно същата е изградена от страна на този доставчик.

Положените е същото и по отношение на фактура 0 0.129:817.03.2008 година с предмет доставка на СМР по договор от 15.08.2007 година, като отново не е ясно в какво се изразява извършеното СМР, как и кои лица са ги осъществили. Доказателства за разплащане, приемо- предавателни протоколи и за кой обект се отнасят СМР, лицата които са извършили СМР, притежават ли необходимата техническа квалификация позволяващи им да осъществят доставката не се представиха..

Що се касае до допълнителното заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза в частта ,в която се определят нови стойности на главницата и лихвите ,то настоящата съдебна инстанция не го кредитира, защото то е изготвено на база приблизителни стойности.

Обжалваният РА е законосъобразен и води до отхвърляне на предявената жала срещу него.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 5767 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/03.09.2011 година,потвърден с Решение №194 /30.01.2012 година от страна на Директор на Дирекция” О.”

ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. Д А ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАЊЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 5767 ЛЕВА.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.
Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: